

Honzův víkendový sloupek:

Kdo chce zapálit, musí sám hořet

Letošní sraz historických vozů ve Volyni nebyl pro kolegu Martina Krechlera šťastným. Mártymu totiž vzplanula jeho R8. Prostě nezajištěná hadička vedoucí od benzinového čerpadla ke karburátoru se smekla, a zatímco motor ještě běžel na zbytky benzínu v plovákové komoře, benzinové čerpadlo vydatně skrápělo rozpálený motor (tradičně u Mártého pokrytý olejem) a celý motorový prostor benzinem. To už ke vzplanutí asi stačilo a neštěstí bylo na světě. Nikomu se nic nestalo, a tak se podívejme na celou událost poněkud veseleji podle hesla – co je směšné? Všechno, pokud se to děje někomu jinému.

Samozřejmě, že se tato událost stala středobodem našich diskuzí, především na pravidelné schůzce na Zbraslavi 3.8.2017. Předseda Pavel Vyplér hovořil o tom, že letošní účast na setkání ve Volyni nebyla nic moc; přijeli prý jen zapálení členové klubu. Všichni jsme oceňovali, že Martin již nemohl lépe dokázat, že je zapáleným členem klubu a rozhodně zde není pouze do počtu. Já sám jsem u toho nebyl, ale vyprávěl mně to Pavel Vyplér, který říkal, že je to na nový lak. Já jsem se jen zeptal, zda bude lak vypalovaný. No a zase další salva smíchu. Řekl jsem, že se domnívám, že Mártý vozí pod sedadlem hasící přístroj. No, buď ho Mártý neměl, nebo ten jeho nestačil. Poznamenal jsem tedy, že Mártý pak už mohl jen hasit žízeň. Bylo mně vysvětleno, že pomohl Martinův švagr a společnými silami oheň zvládli.

Pavel pak popisoval celou událost, že najednou začaly Mártymu ze zadní části vozu šlehat plameny. Lidé na Mártého volali, mávali a ti v autech troubili. Mártý si jen liboval, jak ti fanoušci jsou letos do toho zapálení, a netušil, že ze zadku jeho vozu jde plamen, jako když stíhačka jde na start a zapne forsáž.

Nemohu říct, že bychom o tom celý večer hovořili, ale toto téma se táhlo večerem jako Ariadnina nit'. Jednou, když Pavel hovořil o žárovém pokovení, přiklonil se ke mně Honzík Klika a poznamenal, že „tohle už Martin dělat nemusí“. Dále navrhnul, že by se Martinovi mohlo říkat „Palach“. Já jsem se dále zajímal, zda Mártý nemá v autě zabudovaný motor z Fiata Punto v provedení „Fire“. Na to mně nikdo neodpověděl, jen se všichni přibližně usmívali.

Jirka Klika, který na schůzce nebyl, se to dozvěděl ještě téhož dne od Radka Šťásky, který s aktivitou placeného informátora Pepka Vyskoče to ještě za tepla Jirkovi nahlásil.

Když jsme o tom hovořili s Jiříkem, měli jsme hlavně obavu, aby Mártý netrpěl syndromem vyhoření. Navrhoval jsem objednat mu předplatné časopisu Ohníček (obávám se ale, že už nevychází). Možná by Mártého potěšila přihláška do Klubu

přátel žehu. Nakonec jsme se domluvili, že necháme Martinovi vyrobit tričko s následujícím popisem: **Marty's R8 – Hellfire** a s obrázkem R8, které ze zádi šlehají plameny. K tomu mě inspirovalo potkání muže s nápisem na tričku HELLFIRE. Přeložil jsem si nápis jako „Pekelný oheň“ a ihned jsem si vzpomněl na Martina.

Když o tom tak přemýšlím, tak vzpomínám, jak na letošním srazu měl Martin problémy a auto mu nechtělo a nechtělo chytit. Nakonec mu to chytlo, ale asi trochu jinak, než si Martin přál. To víte, ve skutečnosti je to vždycky jinak, než v našich přáních. Nakonec v autě je přeci spalovací motor a zapalování mu asi funguje dobře. Jen se přihodilo to, že z vnitřního spalování se stalo vnější.

O víkendu jsme uklízeli v Úhonicích a já na půdě našel materiály týkající se pionýrské organizace dětí. Mezi papíry byl i přehled vlastností, které musí mít Jiskra (*Jiskry byli jacísi čekatelé na to, než se z nich mohli stát plnohodnotní pionýři – pozn. autora*). Zaujala mě vlastnost „Jiskra je zvědavá“. Ukázal jsem to Heleně a ta obratem prohlásila: „Jen se nesmí dívat do benzínové nádrže“. Jestli měla na mysli Martina, tak to ví jen ona sama. V každém případě – co když chce Martin vstoupit do „Pionýra“? Jirka si zase pořídil malý motocykl, lidově přezdívaný „Pionýr“. Holt každý na to jde jinak.

V každém případě bychom na příštím srazu mohli hrát hru na hledání ukrytého auta, kdy pomocníci by napovídali známým způsobem: „samá voda – samá voda – přihořívá“. Když dotyčný ukrytý předmět našel, obvykle se volalo: „hoří!“ Co když Martin své auto právě ve Volyni našel?

Leninovo heslo, které jsem použil v nadpisu, je asi pravdivé, já bych jen s trochou nadsázky k tomu dodal: dotyčný ale nesmí sedět v autě.

